

сѣжденіе запрещавай, и канонъ давай споредъ сила та на оногова, кой то се кае. А непокорника и оногова, кой то впада всекога не исправно въ грѣхове, отдѣли и отъ церковь, и отъ себе отпѣди го, дерз се обърне при тебе (сз поканіе). Не привирай и оногова (человѣка), что е отпѣденъ отъ дрѣгаго попа: ако ли привере нѣкой такваго (человѣка), обави ми. А отъ вѣдны те сиротыни, или ако волѣдка нѣкой, или ако умре, или ако роди жена, като токо чѣшиз, ако и не си выканъ, обаче иди: заради оногова, [Исуса Христа истиннаго Бога нашего], Койте е слезнасъ отъ небеса заради насъ. Варди денъ и ношья [а] за крещеніе, за поканіе и за причащеніе, и твори достойно то правило сз любовь, тихо и невѣрзаящи се. Кога крѣстишиз дѣте, всекога человѣка, дай мѣ причащеніе, а мертвому не дей дава [причащеніе]. Ако ли изгубишиз нѣкого си чрезъ лѣность та и нерадѣніе то твое, мѣка та нишна отъ тебе ще да се иска. А при конѣ цѣрка поставенъ си, не оставай а въ всички те дни на твоѣ животъ, оскѣнь

(а) Іезекїил: гл. 48 ст. 3.